

**PRESEDNÍČKA ÚRADU NA OCHRANU OSOBNÝCH ÚDAJOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**
Hraničná 12, 820 07 Bratislava 27

R O Z H O D N U T I E

o rozklade

vydané podľa § 66 zákona č. 122/2013 Z. z.
o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č.
84/2014 Z. z.

Predsedička Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky vo veci rozkladu podaného podľa § 61 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) účastníkmi konania [redacted] ako prevádzkovateľovi a [redacted] [redacted] v zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Bános, Hlavná 979/23, 924 01 Galanta, IČO: 47 551 372 a [redacted] [redacted] doručeného Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky dňa 02.11.2018 proti rozhodnutiu o zastavení konania vydaného Úradom na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky pod č. k.: 00161/2018-Os-13 zo dňa 05.10.2018

r o z h o d l a :

podľa § 66 zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 59 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) o rozklade [redacted] v zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Bános, Hlavná 979/23, 924 01 Galanta, IČO: 47 551 372 doručenom Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky dňa 02.11.2018 proti prevádzkovateľovi [redacted] **vyhovuje** a rozhodnutie o zastavení konania vydané Úradom na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky pod č. k.: 00161/2018-Os-13 zo dňa 05.10.2018 **zrušuje**

O d ô v o d n e n i e

I.

Úrad prijal dňa 24.01.2017 podanie navrhovateľa vyhodnotenú ako návrh na začatie konania podľa § 62 a nasl. z. č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) vo veci podozrenia z porušenia zákona, ktorého sa mal dopustiť prevádzkovateľ tým, že má neoprávnene spracúvať osobné údaje navrhovateľa prostredníctvom kamerového informačného systému nainštalovanom na rodinnom dome na adrese [redacted] pričom má dochádzať k monitorovaniu priestoru prístupného verejnosti ako aj rodinného domu a dvora navrhovateľa. Úrad na základe podkladov získaných v konaní vydal rozhodnutie č. 00277/2017-Os-14 zo dňa 02.05.2017,

v ktorom vyslovil, že prevádzkovateľ porušil ustanovenie § 43 ods. 1 v spojení s § 33 zákona, ktorého sa dopustil tým, že nevedol o kamerovom informačnom systéme, ktorého súčasťou sú kamery inštalované na adrese [REDAKOVANÉ] monitorujúcom priestor prístupný verejnosti na právnom základe § 15 ods. 7 zákona evidenčný list a ustanovenie § 6 ods. 2 písm. d) zákona, ktorého sa prevádzkovateľ dopustil tým, že nastavením kamier tvoriacich predmetný informačný systém s označením [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] dochádza zo strany prevádzkovateľa k neprimeranému monitorovaniu priestoru prístupného verejnosti, nakoľko prevádzkovateľ spracúva aj osobné údaje dotknutých osôb, ktoré nie sú nevyhnutné na dosiahnutie vymedzeného účelu spracúvania, pričom [REDAKOVANÉ] aj napriek začíerneniu zorného poľa, v ktorom sa nachádza rodinný dom a dvor navrhovateľa, zaznamenával aj neďaleký kopec a oblohu, pričom daným rozhodnutím uložil prevádzkovateľovi vykonať na odstránenie nedostatkov a príčin ich vzniku opatrenia, a to v lehote 7 dní odo dňa nasledujúceho po dni nadobudnutia právoplatnosti daného rozhodnutia uložil prevádzkovateľovi povinnosť viesť evidenčný list podľa § 43 ods. 1 zákona a v lehote 10 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti daného rozhodnutia bol prevádzkovateľ povinný nastaviť kamery označené ako [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] tak, aby dochádzalo k monitorovaniu priestoru prístupného verejnosti v primeranom rozsahu v nadväznosti na dosiahnutie vymedzeného účelu spracúvania, čo možno dosiahnuť sklopením daných kamier alebo začíernením zorného poľa daných kamier tak, aby monitorovali majetok prevádzkovateľa a bezprostredne priľahlý priestor rodinného domu v nevyhnutnom rozsahu. Dané rozhodnutie bolo prevádzkovateľovi doručené dňa 16.05.2018. Proti rozhodnutiu bol dňa 17.05.2018 doručený rozklad podaný prevádzkovateľom, v ktorom tvrdil, že neporušil § 43 ods. 1 zákona, nakoľko evidenčný list síce nezaslal, ale to podľa vyjadrenia prevádzkovateľa neznamená, že ho nemá. K porušeniu § 6 ods. 2 písm. d) zákona prevádzkovateľ uviedol, že neďaleký kopec má v zornom poli, nakoľko sú tam jeho pozemky – súkromné vlastníctvo, ktoré si chce chrániť. Úrad požiadal prevádzkovateľa o súčinnosť, aby zaslal kópiu evidenčného listu ku kamerovému informačnému systému, pričom prevádzkovateľ súčinnosť poskytol. Úrad následne predložil daný rozklad na rozhodnutie predsedníčke úradu. Predsedníčka úradu rozhodla dňa 10.08.2017 tak, že rozkladu prevádzkovateľa vyhovela a rozhodnutie o uložení opatrení na odstránenie nedostatkov a príčin ich vzniku zrušila a vec vrátila prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie, pričom v odôvodnení uviedla, že prevádzkovateľ je v prípade kontroly alebo v konaní o ochrane osobných údajov povinný preukázať správne orgánu, že si splnil povinnosti v zmysle zákona, prevádzkovateľ po výzve prvostupňového orgánu následne evidenčný list predložil. Predsedníčka úradu k tomuto konštatovala, že zo strany prvostupňového orgánu došlo k formalistickému výkladu ustanovení správneho poriadku, čím v konečnom dôsledku účastník konania utrpel ujmu tým, že prvostupňový orgán konštatoval vo vzťahu k evidencii informačného systému vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia k porušeniu príslušného ustanovenia. Predsedníčka úradu k námietke prevádzkovateľa týkajúcej sa neprimeraného monitorovania oblohy a neďalekého kopca uviedla, že v zmysle legálnej definície priestoru prístupného verejnosti v § 4 ods. 3 písm. j) zákona sa za takýto priestor považujú aj kopce za navrhovateľovým pozemkom, tiež aj obloha, ktorú vidno na zázname z daného kamerového systému uviedla, že prvostupňový orgán sa pred vydaním rozhodnutia vo veci nevysporiadal vo svojom rozhodnutí s dôkazmi navrhnutými navrhovateľom v jeho písomnosti zo dňa 13.02.2017, v ktorej navrhovateľ navrhoval vyžiadať vyšetrovací spis, ktorý mal podľa jeho slov preukázať, že zo strany prevádzkovateľa dochádza k nezákonnému monitorovaniu jeho a jeho rodiny. Prvostupňový orgán následne vyžiadal vyšetrovacie a priestupkové spisy, v ktorých sa mali nachádzať aj kamerové záznamy prevádzkovateľa, pričom zistil, že nakoľko bol kamerový záznam vyhotovený v neskorých večerných hodinách, nie je možné z dôvodu nepriaznivých svetelných podmienok identifikovať osoby nachádzajúce sa na danom zázname, ako ani rozsah monitorovania priestoru prístupného

verejnosti. Vo vzťahu k informácii o tom, že prevádzkovateľ si mal prezrieť záznam z kamier a tam mal vidieť, že navrhovateľ chodil po celom dvore, na ulicu a mal na neho čakať až pôjde prvostupňový orgán zistiť, že neboli softvérovo vyčiernené súkromné pozemky ani rodinné domy dotknutých osôb. Prvostupňový orgán ďalej k záznamom z vyšetrovacích spisoch uviedol, že nakoľko bol daný záznam vyhotovený v skorých ranných hodinách, nie je možné z dôvodu nepriaznivých svetelných podmienok identifikovať osoby nachádzajúce sa na danom zázname, pričom z daného záznamu ďalej vyplynulo, že súkromné pozemky ani rodinné domy dotknutých osôb neboli softvérovo vyčiernené. S poukazom na ust. o ochrane osobnosti upravené z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov prvostupňový orgán v rozhodnutí konštatoval, že v časti prípadného vyhotovovania obrazových záznamov zachytávajúcich súkromný pozemok navrhovateľa, ako aj [REDAKOVANÉ] nie je príslušným na konanie, nakoľko všeobecným predpisom upravujúcim práva fyzickej osoby patriacich do kategórie základných ľudských práv a slobôd mimo zákonnej úpravy ochrany osobných údajov je Občiansky zákonník, ktorý v § 11 až 16 poskytuje právo na ochranu osobnosti. Následne bola u prevádzkovateľa vykonaná kontrola, ktorá zistila, že prevádzkovateľ pri vedení evidenčných listov postupuje v súlade s § 43 ods. 1 zákona, že prevádzkovateľ si plní povinnosti vzťahujúce sa k poučeniu oprávnenej osoby podľa § 21 zákona, v závere prvostupňový orgán uviedol, že kontrolný orgán zistil, že prevádzkovateľ pri monitorovaní priestoru prístupného verejnosti postupuje v súlade s § 15 ods. 7 zákona. Prvostupňový orgán na základe vyššie uvedených skutočností dospel vo svojom rozhodnutí k záveru, že nezistil porušenie práv dotknutých osôb alebo nesplnenie povinností prevádzkovateľa pri spracúvaní osobných údajov, preto konanie zastavil.

II.

Dňa 02.11.2018 bol úradu proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu doručený včas podaný rozklad navrhovateľa.

Navrhovateľ v podanom rozklade tvrdí, že rozhodnutie prvostupňového orgánu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, obsahuje nesprávne právne posúdenie veci, jeho výrok je nejasný, odôvodnenie je nedostatočné a na základe týchto dôvodov je rozhodnutie nepreskúmateľné.

Navrhovateľ uviedol, resp. namieta, že:

I. Výrok rozhodnutia nemá požadované náležitosti v zmysle § 47 ods. 2 správneho poriadku, obsahuje množstvo ustanovení právnych predpisov, ktoré úrad uvádza v spojitosti s ďalšími právnymi predpismi, pričom v rámci výroku formuluje, resp. odôvodňuje i svoju vecnú príslušnosť na vydanie rozhodnutia, ktorá má podľa názoru navrhovateľa miesto výhradne v rámci odôvodnenia rozhodnutia. Úrad tak spleťou zákonných ustanovení uvedených vo výroku rozhodnutia spôsobil nejasnosť a zmätočnosť a tento formuloval v rozpore s § 47 ods. 2 správneho poriadku. Výrok rozhodnutia by mal byť formulovaný tak, aby účastníkovi konania poskytol jednoznačné vysvetlenie rozhodnutia vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého rozhodol. Výrok napadnutého rozhodnutia nemá požadované náležitosti, je zmätočný, a tiež obsahuje nesprávne právne závery, v dôsledku čoho považuje navrhovateľ predmetné rozhodnutie za nezákonné. Zmätočnosť výroku spôsobuje porušenie práva na spravodlivý proces účastníka konania.

II. Nedostatky odôvodnenia rozhodnutia, ktoré považuje za nepresvedčivé, čím prvostupňový orgán porušil základné právo účastníka konania na spravodlivý proces.

III. Prevádzkovateľov kamerový informačný systém podliehal osobitnej registrácii, keďže monitoroval priestory prístupné verejnosti za účelom ochrany svojho majetku podľa § 10 ods. 3 písm. g) zákona v spojení s § 13 ods. 5 písm. d) zákona.

IV. Domnienka o tom, že prvostupňový orgán sa pred vydaním rozhodnutia vo veci nevysporiadal s otázkou či vôbec monitorovaním vzdialeného kopca a oblohy dochádza k spracúvaniu osobných údajov je podľa názoru navrhovateľa danou skutočnosťou, že prevádzkovateľ monitoruje priestor prístupný verejnosti, pričom sa nevyžaduje, aby cez tento priestor denne prechádzali osoby, postačuje, že v prípade ich vstupu do tohto priestoru sa ich osobné údaje budú spracúvať.

V. Prvostupňový orgán vo svojom rozhodnutí riadne nezistil skutkový stav veci, skutkový stav nesprávne vyhodnotil, na základe čoho dospel k nesprávnym právnym záverom, nakoľko mal z vykonaného dokazovania (kamerové záznamy z poskytnutého vyšetrovacieho spisu) za preukázané, že zo strany prevádzkovateľa v časoch 08.03.2017, 24.07.2017, 30.09.2017 dochádzalo prostredníctvom kamerového systému prevádzkovateľa k monitorovaniu súkromných pozemkov a rodinných domov, dotknutých osôb, teda navrhovateľa, ako aj [REDAKOVANÉ] keďže tieto na kamerových záznamoch neboli softvérovo vyčiernené. Argument ohľadne svetelných podmienok a nemožnosti identifikácie osôb je irelevantný.

VI. Postup prvostupňového orgánu, ktorý podľa jeho názoru postupoval nesprávne, keď skutočnosti tvrdené navrhovateľom si neoveril osobne, ale najskôr prevádzkovateľa vyzval na predloženie dokladov a poskytnutie súčinnosti, keď v takomto prípade mal dôvodne predpokladať, že prevádzkovateľ najskôr vykoná nápravu a až následne bude preukazovať splnenie povinnosti. Ďalej uviedol, že si nevšimol, že by prevádzkovateľ mal niekde na svojej nehnuteľnosti alebo v jej okolí umiestnený viditeľný nápis o monitorovaní priestoru. Za procesný nedostatok konania navrhovateľ považuje aj tú skutočnosť, že správny orgán neposúdil technické aspekty zabezpečenia vyčiernenia kamier a vyhodnotiť, či toto vyčiernenie nie je možné kedykoľvek vypnúť, resp. technicky zabezpečiť tak, aby prevádzkovateľ mohol ďalej monitorovať súkromné priestory dotknutých osôb.

Rozklad spolu so spisovým materiálom bol predložený predsedníčke Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky (ďalej len „predsedníčka úradu“) na rozhodnutie dňa 03.12.2018.

III.

Predsedníčka úradu posúdila obsah rozkladu a v súvislosti s ním konštatuje:

Podľa § 4 ods. 1 zákona *osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.*

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona *sa na účely tohto zákona dotknutou osobou rozumie každá fyzická osoba, ktorej sa osobné údaje týkajú.*

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona *sa na účely tohto zákona prevádzkovateľom rozumie každý, kto sám alebo spoločne s inými vymedzí účel spracúvania osobných údajov, určí podmienky ich spracúvania a spracúva osobné údaje vo vlastnom mene; ak účel, prípadne aj podmienky spracúvania osobných údajov ustanovuje zákon, priamo vykonateľný právne*

záväzný akt Európskej únie alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, prevádzkovateľom je ten, kto je na plnenie účelu spracúvania za prevádzkovateľa ustanovený alebo kto spĺňa zákonom, priamo vykonateľným právne záväzným aktom Európskej únie alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, ustanovené podmienky.

Podľa § 4 ods. 3 písm. a) bod. 5 zákona sa likvidáciou osobných údajov rozumie zrušenie osobných údajov rozložením, vymazaním alebo fyzickým zničením hmotných nosičov tak, aby sa z nich osobné údaje nedali reprodukovať.

Podľa § 6 ods. 2 písm. d) zákona je prevádzkovateľ povinný zabezpečiť, aby sa spracúvali len také osobné údaje, ktoré svojím rozsahom a obsahom zodpovedajú účelu ich spracúvania a sú nevyhnutné na jeho dosiahnutie.

Podľa § 6 ods. 2 písm. h) bod 3 zákona *prevádzkovateľ je povinný zlikvidovať tie osobné údaje, ktorých účel spracúvania sa skončil.*

Podľa § 15 ods. 7 zákona priestor prístupný verejnosti možno monitorovať len na účely ochrany verejného poriadku a bezpečnosti, odhaľovania kriminality, narušenia bezpečnosti štátu, ochrany majetku alebo zdravia, a to len vtedy, ak je priestor zreteľne označený ako monitorovaný; monitorovaný priestor je prevádzkovateľ povinný zreteľne označiť bez ohľadu na to, či sa snímaný obraz alebo zvuk zaznamenáva na nosič informácií. Označenie monitorovaného priestoru sa nevyžaduje, ak tak ustanovuje osobitný zákon. Vyhotovený záznam možno využiť len na účely trestného konania alebo konania o priestupkoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 zákona *prevádzkovateľ je po splnení účelu spracúvania povinný bez zbytočného odkladu zabezpečiť likvidáciu osobných údajov.*

Podľa § 17 ods. 7 zákona *ak záznam vyhotovený podľa § 15 ods. 7 nie je využitý na účely trestného konania alebo konania o priestupkoch, je ten, kto ho vyhotovil, povinný ho zlikvidovať najneskôr v lehote 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bol záznam vyhotovený, ak osobitný zákon neustanovuje inak.*

Podľa § 19 ods. 1 z. č. 122/2013 Z. z. *za bezpečnosť osobných údajov zodpovedá prevádzkovateľ. Prevádzkovateľ je povinný chrániť spracúvané osobné údaje pred ich poškodením, zničením, stratou, zmenou, neoprávneným prístupom a sprístupnením, poskytnutím alebo zverejnením, ako aj pred akýmkoľvek inými neprípustnými spôsobmi spracúvania. Na tento účel prijme primerané technické, organizačné a personálne opatrenia (ďalej len „bezpečnostné opatrenia“) zodpovedajúce spôsobu spracúvania osobných údajov, pričom berie do úvahy najmä použiteľné technické prostriedky, dôvernosť a dôležitosť spracúvaných osobných údajov, ako aj rozsah možných rizík, ktoré sú spôsobilé narušiť bezpečnosť alebo funkčnosť informačného systému.*

Podľa § 21 ods. 1 zákona fyzická osoba sa stáva oprávnenou dňom jej poučenia. Podľa § 21 ods. 2 zákona prevádzkovateľ je povinný poučiť osobu podľa odseku 1 o jej právach a povinnostiach pri spracúvaní osobných údajov; poučenie obsahuje najmä vymedzenie rozsahu jej oprávnení, povolených činností a podmienok spracúvania osobných údajov. Prevádzkovateľ vykoná poučenie pred uskutočnením prvej spracovateľskej operácie s osobnými údajmi oprávnenou osobou. Podľa § 21 ods. 3 zákona je prevádzkovateľ povinný o poučení oprávnenej osoby vyhotoviť záznam, ktorý je povinný na požiadanie úradu hodnoverne preukázať.

Podľa § 33 zákona prevádzkovateľ je povinný oznámiť úradu informačné systémy, požiadať úrad o osobitnú registráciu informačných systémov alebo viesť o informačných systémoch evidenciu v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 34 ods. 1 zákona oznamovacia povinnosť sa vzťahuje na všetky informačné systémy, v ktorých sa spracúvajú osobné údaje úplne alebo čiastočne automatizovanými prostriedkami spracúvania.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Podľa § 61 ods. 1 správneho poriadku proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy, vydanému v prvom stupni, možno podať na tomto orgáne v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia rozklad; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 61 ods. 2 správneho poriadku o rozklade rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať.

Podľa § 61 ods. 3 správneho poriadku ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade.

Podľa § 61 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade.

Podľa § 72 ods. 1 zákona sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak.

Podľa § 110 ods. 9 zákona č. 18/2018 Z. z. (ďalej len „z. č. 18/2018 Z.z.“) konanie o ochrana osobných údajov podľa doterajšieho zákona a konanie o pokute podľa doterajšieho zákona začaté a právoplatne neskončené do 24. mája 2018 sa dokončí podľa doterajšieho zákona.

K bodu I. zaoberajúci sa náležitosťami výroku a jeho vadami, ktoré navrhovateľ namieta a tvrdí, že neobsahuje všetky požadované náležitosti podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku a že je zmätočný, predsedníčka úradu argumentuje, že výrok napadnutého rozhodnutia prvostupňového orgánu obsahuje všetky náležitosti stanovené § 47 ods. 2 správneho poriadku. Výrok napadnutého rozhodnutia dáva jasne odpoveď na otázky: kto je účastníkom konania, čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší, v akej veci a na základe akého ustanovenia právneho predpisu sa rozhodlo.

K bodu III., teda k povinnosti prevádzkovateľa nahlásiť kamerový systém na osobitnú registráciu podľa § 37 zákona predsedníčka úradu konštatuje, že táto povinnosť sa vzťahovala na prevádzkovateľov spracúvajúcich určitý druh osobných údajov a zároveň sa predpokladal prenos do tretej krajiny alebo prevádzkovateľ uskutočňoval spracúvanie biometrických údajov a tiež na prevádzkovateľov, ktorí spracúvali osobné údaje prostredníctvom kamerových systémov podľa § 10 ods. 3 písm. g) zákona (monitorovanie na účely ochrany práv a právom chránených záujmov prevádzkovateľa). Za kumulatívneho splnenia niekoľkých podmienok však muselo ísť o prípady monitorovania priestorov verejnosti nepriístupných, a monitorovaný priestor nemohol mať povahu obydla, resp. monitorovanie kamerovým systémom nemohlo byť vykonávané pre vlastnú potrebu v rámci osobných alebo domácich činností podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona. Keďže prevádzkovateľ monitoroval svoje obydla v rámci jeho osobnej alebo domácej činnosti, uvedené podmienky na osobitnú registráciu nespĺnil a pokiaľ malo ísť o monitorovanie priestorov prístupných verejnosti, na tie sa aplikoval režim podľa § 15 ods. 7 zákona, nie však povinnosť osobitnej registrácie podľa § 37 zákona. Názor predsedníčky korešponduje i s vydanými Usmerneniami za účinnosti zákona: Metodické usmernenie č. 1/2014, Metodické usmernenie č. 5/2016, ktoré úrad do 24.05.2018 s ohľadom na skutkové prípady aplikoval.

K bodu VI. na navrhovateľove hodnotenie postupu prvostupňového orgánu predsedníčka úradu argumentuje, že nie je porušením zákona, ani správneho poriadku, keď správny orgán prevádzkovateľa v začatom konaní písomne vyzýva na predloženie dokladov a poskytnutie súčinnosti. S ohľadom na skutočnosť, že spôsob zisťovania a zaistovania dôkazov určuje správny orgán, prvostupňový orgán realizoval naplnenie zásady materiálnej pravdy s poukazom na zásadu písomnosti konania v dokazovaní a vo fáze obstarávania dôkazov písomným spôsobom. Ide o ustálenú a bežnú prax úradu.

Pokiaľ ide o spôsob vykonania kontroly úradom predsedníčka úradu dodáva, že úrad ako orgán verejnej moci s celoštátnou pôsobnosťou, oznamuje vždy písomne začatie výkonu kontroly aj v prípadoch mimoriadnych kontrol. Uvedený postup úradu pri výkone kontrol svedčí v prospech zásady hospodárnosti na strane úradu.

Ďalej na opakovanú námietku navrhovateľa, že si navrhovateľ nevšimol, že by mal prevádzkovateľ na svojej nehnuteľnosti umiestnený oznam o tom, že daný priestor je monitorovaný predsedníčka v krátkosti konštatuje, že len tvrdenia navrhovateľa o určitej skutočnosti nestačia. Navrhovateľ mal možnosť v priebehu konania na podporu svojich tvrdení doložiť do spisového materiálu dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie (fotografia z miesta, kde sa nachádza kamera prevádzkovateľa), čo však doteraz neurobil, preto jeho tvrdenia ostávajú len v rovine hypotéz.

K námietkam prevádzkovateľa, že prvostupňový orgán neskúmal technické aspekty začernenia kamier a či toto vyčernenie nie je možné kedykoľvek vypnúť, predsedníčka úradu konštatuje, že úrad zisťuje súlad spracúvania osobných údajov so zákonom, a rovnako aj existenciu primeraných bezpečnostných opatrení (začernené polia), v čase výkonu kontroly. Úrad nemá právomoc realizovať svoje zákonné kompetencie napríklad prostredníctvom vzdialeného prístupu ku kamerovým systémom jednotlivých prevádzkovateľov a neskúma technické aspekty začernovania kamier.

Ďalej predsedníčka úradu považuje za potrebné uviesť, že vo vzťahu k monitorovaniu dvora, resp. obydľia navrhovateľa, ako aj ďalšieho účastníka konania, prvostupňový orgán správne právne, ako aj skutkovo vec posúdil, keď uviedol, že nakoľko účelom inštalácie kamerového systému prevádzkovateľom bola ochrana vlastného obydľia, zákon sa podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona na neho nevzťahoval, pričom citáciou jednotlivých ustanovení odkázal navrhovateľa s uplatnením jeho osobnostných práv na civilný súd. Toto skutkové, ako aj právne posúdenie veci prvostupňovým orgánom podporuje rozhodovacia činnosť úradu. Ku skutkovým, ako aj právnym záverom prvostupňového orgánu ďalej predsedníčka úradu konštatuje, že prvostupňový orgán však mal v tejto časti rozhodnutia navrhovateľovi poskytnúť zrozumiteľné vysvetlenie prečo monitorovanie obydľia prevádzkovateľa (bez ohľadu na jeho rozsah monitorovania) predstavuje vylúčenie pôsobnosti zákona (§ 3 ods. 2 písm. a) zákona). V laickej rovine to teda znamená, že podľa zákona (z. č. 122/2013 Z.z.) prípady monitorovania obydľia fyzickou osobou spadali pod rámec súkromného alebo rodinného života, na ktoré sa zákon nevzťahoval, nakoľko toto fyzická osoba vykonávala v rámci svojej domácej alebo osobnej činnosti podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona. Keďže skutkovými okolnosťami zachytenými na CD nosičoch poskytnutých z OR PZ bolo preukázané, že prevádzkovateľ monitoroval aj obydľie susedov (pred výkonom kontroly), obrana fyzickej osoby namietat' zásah osobnostnej povahy, je však z prostriedkov správnoprávnej ochrany podľa zákona vylúčená. Iniciovať civilno-súdne konanie na preskúmanie súladu ustanovení na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka mohol a môže navrhovateľ kedykoľvek, a to aj v čase prebiehajúceho konania na úrade. Ustanovenia Občianskeho zákonníka totižto

poskytujú účinnejšiu, resp. vyššiu právnu ochranu jednotlivcovi než všeobecná úprava pravidiel osobných údajov uvedená v zákone. K bodu 30 rozkladu navrhovateľa predsedníčka úradu preto dodáva, že logicky tam, kde korene vecnej pôsobnosti zákona nesiahajú, úrad nesúlad ustanovení civilného charakteru vysloviť nemôže, pričom citáciou paragrafových ustanovení Občianskeho zákonníka prvostupňový orgán odkazoval navrhovateľa v tejto časti na účinné uplatňovanie jeho práva na ochranu osobnosti.

Predsedníčka je ďalej toho názoru, že prvostupňový orgán vo svojom odôvodnení rozhodnutia nevyslovil skutkový, ako aj právny záver v časti monitorovania priestoru prístupného verejnosti (monitorovanie kopca a oblohy), pričom predsedníčka úradu už v prvom vydanom rozhodnutí o rozklade inštruovala prvostupňový orgán zamerať sa na legálnu definíciu pojmu osobného údaj/a vymedzeného v § 4 ods. 1 zákona. Keďže za osobný údaj považujeme len taký údaj/e týkajúci sa určitej fyzickej osoby, na základe ktorého možno priamo alebo nepriamo (na základe určitých znakov) identifikovať konkrétnu fyzickú osobu, a to bez neprimeraného úsilia, a ďalej vzhľadom na zastaralú techniku kamerového systému prevádzkovateľa a vzdialenosť zaznamenávaného bodu, pričom ani pri optickom priblížení kamerového záznamu s najvyššou pravdepodobnosťou nebude možné jednoznačne konkrétnu fyzickú osobu identifikovať, je predsedníčka úradu toho názoru, že v danom prípade nepôjde o spracúvanie osobných údajov. Rozhodujúcim kritériom pre určenie, či na danom mieste dochádza k spracúvaniu osobných údajov je teda skutočnosť, či je možné z daného kamerového záznamu identifikovať konkrétnu fyzickú osobu, preto argument navrhovateľa, že stačí, že do takéhoto priestoru má prístup neobmedzený okruh osôb, nie je na mieste. Ak teda nie je možné identifikovať konkrétnu fyzickú osobu z kamerového záznamu, ustanovenia zákona sa na daný prípad vzťahovať nebudú. Z vyššie uvedeného sa nie len predsedníčke úradu črtá otázka dôvodnosti inštalácie kamerového systému, touto otázkou však nie je povinná sa zaoberať vo svojom rozhodnutí, keďže k spracúvaniu osobných údajov s najvyššou pravdepodobnosťou na danom mieste nedochádza. Možno sa však len domnievať, že prioritným zámerom prevádzkovateľa monitorovať aj tento priestor nie je identifikácia konkrétnych osôb, ale pohyb akýchkoľvek osôb, vecí, neželaná činnosť prevádzkovateľa, *vis maior*.

Ďalej je predsedníčka toho názoru, že prvostupňový orgán sa v odôvodnení rozhodnutia riadne nevysporiadal so skutkovým zistením vyplývajúcim zo spisového materiálu (napríklad [REDACTED] záznam zo dňa 09.01.2018 v čase o 05:28 hod., záznam zo dňa 30.08.2017, 30.09.2017 pohľad zo strechy prevádzkovateľa), a to, že prevádzkovateľ do výkonu kontroly monitoroval na účely ochrany svojho majetku aj verejne prístupné miesta, zjavne v rozpore so zásadou primeranosti podľa § 6 ods. 1 písm. d) zákona a v rozpore s § 19 zákona, tým, že neprijal primerané technické opatrenia v súvislosti s prevádzkovaním kamerového systému. Prvostupňový orgán bol ďalej povinný skúmať aj lehotu uchovávaní podľa § 17 ods. 7 zákona. Z predloženého rozhodnutia prvostupňového orgánu sa predsedníčke úradu teda javí, že prvostupňový orgán vytvoril na jeden skutkový prípad dva protichodné právne závery. Do vykonania kontroly úradom prevádzkovateľ podľa názoru prvostupňového orgánu nespracúval osobné údaje prostredníctvom [REDACTED] vo vzťahu k priestoru prístupnému verejnosti, nakoľko nebolo možné identifikovať fyzickú osobu pre zlé svetelné podmienky (zrejme vylúčil pôsobnosť zákona) a po vykonaní kontroly prvostupňový orgán zhodnotil, že ide o spracúvanie osobných údajov prevádzkovateľom, teda zákon sa na takúto činnosť vzťahuje a prevádzkovateľ je povinný plniť si všetky povinnosti stanovené zákonom.

S poukazom na ustanovenia správneho poriadku správny orgán má v odôvodnení rozhodnutia uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na

základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Rozhodnutie prvostupňového orgánu neobsahovalo žiadne odôvodnenie obsahujúce jeho správnu úvahu, pričom zhrnutie záverov kontrolného orgánu z výkonu kontroly nemožno považovať za riadne odôvodnenie. **Predseda úradu uvádza, že úlohou odvolacieho konania je preskúmať zákonnosť, ako aj správnosť napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, a teda jeho výrokovú časť, ako aj jeho odôvodnenie, nie absentujúce odôvodnenie prvostupňového orgánu nahrádzať, preto ho v tejto časti považuje za nepreskúmateľné.** Prvostupňový orgán nebol povinný dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré mali pre vec podstatný význam, prípadne bol povinný dostatočne a v celom rozsahu objasniť skutkový a právny základ rozhodnutia. Prvostupňový orgán však nedal v odôvodnení rozhodnutia odpoveď účastníkom konania na ich všetky otázky.

Predseda je teda toho názoru, že toto rozhodnutie trpí takými vadami, v dôsledku ktorých účastník konania nemá odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky v konaní.

V závere predsedníčka úradu konštatuje, že keďže sa javí, že opätovné rozhodnutie prvostupňového orgánu zasiahne do práv a povinností prevádzkovateľa, je potrebné rozhodnutie prvostupňového orgánu zrušiť a vrátiť vec na nové konanie s cieľom riadneho zachovania inštitútu riadnych opravných prostriedkov. V novom rozhodnutí sa prvostupňový orgán vo svojom odôvodnení riadne vysporiada so skutkovými a právnymi závermi cestou správnej úvahy za použitia voľného hodnotenia dôkazov zrozumiteľným a jasným spôsobom tak, aby účastníkom konania nebolo odopreté ich právo na spravodlivý proces.

S prihliadnutím na vyššie uvedené, po zvážení všetkých skutočností a dôkladnom preskúmaní spisového materiálu, predsedníčka úradu rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, teda rozkladu proti rozhodnutiu orgánu prvého stupňa vyhovel, rozhodnutie zrušila a vec vrátila orgánu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

P o u č e n i e

Podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok. Rozhodnutie predsedníčky úradu o rozklade je právoplatné a vykonateľné dňom doručenia.

Toto rozhodnutie nie je preskúmateľné súdom.

V Bratislave, 25. január 2019

predsedníčka úradu

Rozhodnutie sa doručuje:

Róbert Bános, Hlavná 979/23, 924 01 Galanta, IČO: 47 551 372,
